

Umutlu Bir Gözdü Şafaklar

— mehmet-hursi · 20 Nisan 2010

gökte ilk yıldız parladı mı
devriyeler basardı sokağı...

ışıldardı düşler, çocuk alnımda
şafak, umutlu bir gözdü sanki
yükselirken doğudan...
çocuklar misket sektirirken
taş sokaklarda
yarım kalırdı bütün oyunlar
akşam üstü sorgularda...

koynumda düşler
kelimeler saklardım cebimde
bir kalemim vardı kurşunlanmış
baş ucumda taş silgiler birde

sis düştü mü sokaklara biraz
is kokardı avuçlarımız
ayaklar yalın
apoletliler hicaz

şafak
umutlu bir gözdü sanki
yükselirken doğudan...

hiç misket sektirdiğim olmadı
taş sokaklarda, fakat
çok sektiğim oldu taşlardan..

basarken kenti yağmurlu çığlıklar
çığlıklarla öpüşürdü kurşunlar
birde gül düşerken göğsüne analar
susuşlarını kucaklardı
kucaklardı vaveylalar...

/ biz çocuklar, ağlardık sur diplerinde
surlar tarihe, tarih geleceğe.../

umutlu bir göz gibi
yükselirdi doğudan şafaklar
ceplerimde... ceplerimde misket yerine taşlar

şimdi ve ne zaman gökte
ilk yıldız parlarsa
çocukluğum devriyelerin baskınında...

M.H

ağustos-2009